

Az Év Erdésze 2004.

Az Országos Erdészeti Egyesület – felismerve, hogy az egyesület derékhadát képező erdésztechnikusok sokkal kevesebb lehetőséget élveznek az egyesületi életre – 2001-ben döntött országos erdészverseny rendszeres megrendezéséről. A döntés értelmében minden páros évben írják ki a versenyt, melynek győztese elnyeri az Év Erdésze címet. Első alkalommal – 2002-ben – Sopronban, a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskola rendezte meg a versenyt.

Az egyébként sikeres soproni rendezvény tanulságait levonva, a kiírók néhány ponton módosították a versenyszabályokon és ez év kora tavaszán megjelent a második országos erdészversenyre szóló felhívás. Az országos döntőn minden erdészeti részvénnytársaság egy-egy versenyzőt indíthatott, de a magánerdőkben foglalkoztatott erdésztechnikusok is lehetőséget nyerhettek a részvételre – ebből a körből az ország hat régiója indít-

hatott egy-egy versenyzőt. Indíthatott – volna, ugyanis mindössze 14 erdőgazdaság, és csak egy régió tartotta szükségesnek, hogy képviselőjük részt vegyen a nemes megmérettetésen. A hivatalos indulók és néhány erdőgazdaság versenyen kívül nevezett munkatársai, összesen tizennyolcan regisztráltatták magukat Ropolyon, a Kaposvári Egyetem Alkotóházában. Itt volt a versenyzők szállása és közvetlen környékén a versenyek színhelyei is.

A kardosfai vadászházban elköltött első napi ebéd után *Barkóczy István*, a SEFAG Rt. vezérigazgatója és *dr. Bondor Antal*, a versenybíróóság elnöke köszöntötték a résztvevőket, majd *Apatóczy István*, az OEE technikus alnöke megnyitotta a versenyt.

A rajtszámok kihúzása után az írásbeli versenyre került sor. A meglehetősen nehéz kérdések eléggé szét-

húzták a mezőnyt: a szám győztese, *Kövesi Sándor* a lehetséges 250 pontból 150-et ért el, őt *Horváth Péter* 141,5 ponttal követte, míg az üldözők pontjai 79 és 139 között szóródtak.

A második napon zajlottak a terepi versenyszámok. Ezek többségének a helyszíne a két évtizeddel ezelőtti fakitermelő versenyeknek helyet adott ropolyi völgy volt. Az árnyas fák alatt a meleg idő ellenére is kellemesek voltak a versenyzés feltételei, azonban az időre történő határozatosítás alaposan próbára tette a versenyzők fizikai állóképességét. Ezt a számot egyébként a nyírerdő *Marcuszin Tamás* nyerte, míg az egyetlen magánerdős versenyző, *Ágoston Gyula* – aki a legtöbb számban kiegyenlített, két számban kiemelkedő eredményt produkált – itt vesztette el dobogós esélyeit.

Míg az egyik soproni „mumus”, a gyérintéjelölés a módosított szabályoknak köszönhetően itt nem aratott, a fahasználat és a fakészlet-meghatározás – a már említett határozatosítás mellett – eléggé széthúzta a mezőnyt.

A kiváló hangulatú verseny a korrekt és áttekinthető lebonyolításnak köszönhetően nem gerjesztett vitákat, óvásokat. Ugyancsak segítette a nyugodt, kellemes versenyzést a Zselici Erdészet *Pintér Ottó* igazgató által vezetett kollektívájának a minden részletre odafigyelő, jól szervezett rendezése.

Az Év Erdésze 2004. verseny végeredménye:

1. *Nagy László* (SEFAG Rt.)
2. *Tóth Péter* (Gyulaj Rt.)
3. *Rada Ferenc* (NEFAG Rt.)

Az egyes versenyszámok győztesei, akiknek egy szép somogyi fotóalbumot adott át *Horváth Dezső*, a SEFAG Rt. vezérigazgató-helyettese:

A versenyszabályok változásairól...

Az eredeti versenyszabályzat átdolgozását a soproni verseny tapasztalatai alapján 2004 januárjában végezte egy, az OEE technikus alelnöke által felkért szakértői bizottság.

Két versenyszámban történt jelentősebb változtatás, nevezetesen a *Gyérintéjelölés* és a *Választékolás, számbavétel* esetében. A változtatások elérték céljukat, mert az értékelés árnyaltabbá tételével – a gyakorlathoz való jobb illeszkedéssel – a pontszámok jobban kifejezték a versenyzők valós tudását. Köszönet érte *dr. Gólya Jánosnak*, *Csépányi Péternek* és *Szentesi Leventének*.

További változás volt, hogy a lövészeti versenyszámok összpontszámát a korábbi 100 pontból 50-re módosították, a megmaradó 50 ponttal pedig a fahasználati versenyszámok pontszámát emelték fel 200-ra.

Az ez évi verseny zárása utáni értékelő értekezleten felvetődött, hogy a *Határozatosítás* versenyszámon is szükséges bizonyos korrekciók végrehajtása, valamint ezek beépítése a szabályzatba. Elgondolkodtató az a javaslat is, hogy az írásbeli pontszámát csökkentjük 50 ponttal, és ezzel emeljük fel a *Gyérintéjelölés* pontszámát 200-ra. Ily módon az elméleti felkészültség (írásbeli), valamint a két legfaj súlyosabb szakmai versenyszám azonos pontszámmal szerepelne a versenyben.

A lövészeti versenyszámok esetében a versenyszabályzatban rögzíteni szükséges, hogy aki saját fegyverrel kíván versenyezni, az lőszert is hozzon magával, ugyanis konkrét tapasztalat volt, hogy a rendezők nem tudnak a sokféle kívánalomnak megfelelő lőszert biztosítani.

dr. Takács László
a verseny társrendezője

Írásbeli: *Kövesi Sándor* (Gemenc Rt.)
Komplex felismerés: *Rada Ferenc* (NEFAG Rt.)

Határozasonosítás: *Marcssin Tamás* (Nyírerdő Rt.)

Gyértítésjelölés: *Dénes Károly* (Szombathelyi Erdészeti Rt.)

Fakészlet-meghatározás: *Kovács László* (KEFAG Rt.)

Vadászat: *Horváth Péter* (Zalaerdő Rt.)

Fahasználat: *Nagy László* (SEFAG Rt.)

Lövészet: *Tóth Péter* (Gyulaj Rt.)

Az eredményhirdetés végén *dr. Bondor Antal*, a versenybírószám elnöke köszöntötte a versenyzőket és a közreműködőket. *Gratulálok a győztesnek, a helyezetteknek és valamennyi indulónak. Itt az ország legjobb erdészei versenyeztek, és közöttük a nem helyezettek is kiemelkedő tudással rendelkeznek. A versenyek során egyértelműen tapasztaltuk, hogy mindannyian alapos felkészülést követően érkeztek, és a végső helyezésben a tudáson kívül némi szerencse, vagy a pillanatnyi idegállapot, koncentrációs készség is szerepet játszott.*

Most, a verseny zárásakor örömmel állapítom meg, hogy a rendkívül alapos előkészítésnek és lebonyolításnak köszönhetően a versenybírószám nem sok dolga akadt – nem voltak vitatott helyzetek, óvások. Köszönet illeti a „külső” közreműködőket: a Duma-Dráva Nemzeti Park és a Balaton-felvidéki Nemzeti Park igazgatóságait, az AESZ Kaposvári Igazgatóságát, a Nyugat-magyarországi Egyetemet és a Dráva Völgye Középiskola, az FM Hivatal, és a Vadászkamara munkatársainak lelkiismeretes munkáját.

Ezúton is megköszönöm vendéglátóinknak – a SEFAG Rt. központja és a Zselici Erdészet dolgozóinak – a minden részletre odafigyelő munkáját, a helyszí-

nek esztétikus és rendezett kialakítását, a technikai feltételek maximális biztosítását. Szeretettel fogadtak bennünket, és megérkezésünkől kezdve folyamatosan érzékeltük azt a figyelmet, ami osztályon felüli kiszolgálásunkat szolgálta. Úgy gondolom, magas mércét állítottak a leendő versenyrendezőknek.

A dicséret szavai mellett nem hagyhatom szó nélkül azt a közönyt, amit egyes erdőgazdálkodók részéről tapasztalunk, akik az ország legjobb erdészeinek a megmérettetésére nem küldték el munkatársaikat. Nem hiszem, hogy ez anyagi kérdés lenne! Már csak azért sem, mert annál az összegnél, amibe egy versenyző nevezése kerül, lényegesen nagyobb az a hozadék, amit a versenyre való felkészülés, a lassan feledésbe merülő tudás felelevenítésével a napi munkában eredményez.

Kép és szöveg: **Detrich Miklós**

